

РЕШЕНИЕ

№ 2134

гр. София, 23.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 05.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Румяна Лилова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **1373** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 121, ал. 1, т. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) и чл. 124 ЗДСл.

Образувано е по жалба с вх. № 3172 от 08.02.2012 г. (л. 3-5) по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от Т. О. Р., с ЕГН [ЕГН] и адрес в [населено място], [улица], против Заповед № ЧР 29 от 25.01.2012 г. (л. 6), издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури (ИАРА).

С оспорената заповед изпълнителният директор на ИАРА, на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, поради наличие на обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения, е прекратил служебното правоотношение на Р. за изпълняваната от нея длъжност „началник отдел” в Отдел „Управление на приоритетните оси”, Дирекция ЕФР, с ранг II младши, с длъжностно ниво от ЕКДА А6 в ИАРА, С., считано от 25.01.2012 година. Със заповедта е разпоредено изплащането на обезщетение на основание чл. 61, ал. 2 от ЗДСл за неизползвания от нея платен годишен отпуск от 2009 г. до 2012 г. Заповедта е връчена на Р. на 25.01.2012 г.

Недоволна от заповедта, Р. я оспорва. Счита същата за незаконосъобразна като издадена в нарушение на материалния закон – чл. 108, ал. 1, пр. 2 от ЗДС. В заповедта не са посочени фактическите и правни основания, обуславящи обективната невъзможност за изпълнение на служебните задължения. Моли отмяната ѝ, както и присъждане на направените от нея разноски по делото.

Ответникът – изпълнителният директор на ИАРА, чрез процесуалния си представител юрк. Ц., оспорва жалбата. По същество моли нейното отхвърляне.

Софийската градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител за участие в производството и не дава заключение по предявеното оспорване.

Административен съд София – град, Първо отделение, 21-ви състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката, видно от приложената по делото заповед № ЧР 443/04.12.2009 г. (л. 43), е изпълнявала длъжността, от която е освободена.

В оспорената заповед липсва посочване на фактическите обстоятелства, обуславящи обективната невъзможност за изпълнение на служебните задължения от страна на Р.. Последното, съгласно изричната норма на чл. 108, ал. 1 от ЗДС, е задължително в случаите на прекратяване на служебно правоотношение на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДС, какъвто е и настоящия случай. В представената по делото административна преписка липсват и доказателства, установяващи такава обективна невъзможност, а и административният акт не препраща изрично към такива.

Ирелевантни в случаите на прекратяване на служебно правоотношение на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДС се явяват приложените към делото доказателства, съдържащи се в служебното досие на жалбоподателката, поради което няма да бъдат обсъждани от съда. Последното, впрочем, не е изисквано от АССГ. С разпореждането от 10.02.2012 г. на съдът е изискал комплектоване на жалбата с административната преписка по издаването на оспорения административен акт, а не със служебното досие.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София – град, Първо отделение, 21-ви състав направи следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата, по която е образувано производството, е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването, поради което следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на жалбата:

Оспорването по жалбата е основателно.

При извършената на осн. чл. 168 АПК служебна проверка досежно законосъобразността на оспорената заповед на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган – изпълнителния директор на ИАРА и в установената от закона форма.

Съгласно чл. 108, ал. 1, изр. 2 ЗДСл, „в случаите по чл. 107, ал. 1, т. 5 се посочват и фактическите обстоятелства, обуславящи обективната невъзможност за изпълнение на служебните задължения“. При липса на посочване на релевантните фактически обстоятелства, водещи според издателя на акта, до обективна невъзможност за изпълнение на служебните задължения, съдът е лишен от възможността да провери наличността на посоченото фактическо основание за издаване на акта.

От изложеното се налага извод, че нормативно предписаното съдържание на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на държавния служител в настоящия случай не е спазено. Съдът намира, че доводите за допуснати нарушения на материалния закон се явяват основателни и доказани, което сочи на незаконсъобразност на обжалваната заповед. Жалбата против заповедта се явява основателна, поради което тя следва да се уважи, а заповедта да се отмени.

По делото е направено искане от оспорващата за присъждане на направените от нея

разноски. Представени са доказателства за платени от страна на Р. в полза на адвокат В. от САК възнаграждение в размер на 420,00 лева по Договор за правна защита и съдействие № 0223860 от 02.04.2012 г. По тази причина и предвид изхода на спора, съдът приема, че искането за заплащане на разноски се явява основателно и доказано до посочения размер. За този размер то следва да се уважи, като се осъди изпълнителният директор да заплати на Р. сума в размер на 420,00 лв. от бюджета на ИАРА.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК и на осн. чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 21-ви състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Т. О. Р., с ЕГН [ЕГН] и адрес в [населено място], [улица], Заповед № ЧР 29 от 25.01.2012 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури, с която на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от Закона за държавния служител, поради налична обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения, е прекратено служебното правоотношение на Р. за изпълняваната от нея длъжност „началник отдел” в Отдел „Управление на приоритетните оси”, Дирекция ЕФР, с ранг II младши, с длъжностно ниво от ЕКДА А6 в Изпълнителната агенция, считано от 25.01.2012 година.

ОСЪЖДА изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури, [населено място], да възстанови на Т. О. Р., с ЕГН [ЕГН] и адрес в [населено място], [улица], от бюджета на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури сума в размер на 420,00 (четиристотин и двадесет) лева - направени от нея разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението и получаване на препис от него от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: